

ΡΗΤΟΡΙΚΗ

λων ἔφη, ἵνα δοκῆ γέρων, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης· οὐ γὰρ ἐκόντι
 εἶναι αὐτῷ ἔτη ὀγδοήκοντα· καὶ ἀντικαταλλάττεσθαι τὸ
 οὐ ἔνεκα, ὅτι οὐ βλάψαι ἐβούλετο ἀλλὰ τόδε, καὶ οὐ τοῦτο
 ὁ διεβάλλετο ποιῆσαι, συνέβη δὲ βλαβῆναι· “ δίκαιον δὲ
 20 μισεῖν, εἰ ὅπως τοῦτο γένηται ἐποίουν.” ἄλλος, εἰ
 ἐμπεριείληπται ὁ διαβάλλων, ἢ νῦν ἢ πρότερον, ἢ αὐτὸς
 ἢ τῶν ἐγγύς τις. ἄλλος, εἰ ἄλλοι ἐμπεριλαμβάνονται οὓς
 ὁμολογοῦσιν μὴ ἐνόχους εἶναι τῇ διαβολῇ, οἷον εἰ, ὅτι καθάριος,
 ὁ <δεῖνα> μοιχός, καὶ ὁ δεῖνα ἄρα. ἄλλος, εἰ ἄλλους
 25 διέβαλεν ἢ ἄλλος <ἢ> αὐτός, ἢ ἄνευ διαβολῆς ὑπελαμβάνοντο
 ὥσπερ αὐτὸς νῦν, οἱ πεφῆνασιν οὐκ ἔνοχοι. ἄλλος ἐκ
 τοῦ ἀντιδιαβάλλειν τὸν διαβάλλοντα· ἄτοπον γὰρ εἰ ὅς
 αὐτὸς ἄπιστος, οἱ τούτου λόγοι ἔσονται πιστοί. ἄλλος,
 εἰ γέγονεν κρίσις, ὥσπερ Εὐριπίδης πρὸς Ὑγιαίνοντα ἐν
 30 τῇ ἀντιδόσει κατηγοροῦντα ὡς ἀσεβής, ὅς γ' ἐποίησε κελεύων
 ἐπιорκεῖν,

ἢ γλῶσσο' ὁμώμοχ', ἢ δὲ φρῆν ἀνώμοτος.

ἔφη γὰρ αὐτὸν ἀδικεῖν τὰς ἐκ τοῦ Διονυσιακοῦ ἀγῶνος
 κρίσεις εἰς τὰ δικαστήρια ἄγοντα· ἐκεῖ γὰρ αὐτῶν δεδω-
 35 κέναι λόγον, ἢ δώσειν εἰ βούλεται κατηγορεῖν. ἄλλος
 ἐκ τοῦ διαβολῆς κατηγορεῖν, ἠλίκον, καὶ τοῦτο, ὅτι ἄλλας
 κρίσεις ποιεῖ, καὶ ὅτι οὐ πιστεύει τῷ πράγματι.

κοινὸς